

[Poulsgaard]

hvad vi skal kalde dem, kloge hoveder, der nu er blevet udnævnt, og vi får da håbe, at ministeren har haft en heldig hånd ved udnævnelserne. Foreløbig skal der ikke lyde nogen kritik fra vor side af disse udnævnelser.

Lad os håbe på, at dansk erhvervsliv er sig bevidst, at skal vi nå den målsætning at få gældsætningen standset og få landet gjort gældfrit, så skal der forskes. Der skal forskes i en masse nye teknologiske ting. Jeg tror, at regeringen med dette forslag kan give erhvervslivet en håndsækning, og det skal den som sagt ikke have utak for.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Hr. Poulsgaard kan ikke lide freds- og kvindeforskning. Det er der jo ikke noget at gøre ved. Det er han i sin gode ret til ikke at kunne lide. Det kan jeg rent faktisk.

Det, debatten burde handle om, er noget af det, hr. Bjørn Elmquist var inde på i sit indlæg, nemlig en politisk prioritering af de emner, vi skal tage fat på, og vi må hver for sig prøve at skabe flertal for de synspunkter og de ting, som vi synes er vigtige. Derfor har jeg heller ikke klandret en liberal minister for, at hans redegørelse selvfølgelig klart er udtryk for den regerings synspunkter, han sidder i.

Det, der må være væsentligt for os hver især, er at sige, hvor vi politisk står. Nu har vi så hørt, hvordan det står til med hr. Poulsgaard, og det er der jo ikke noget at gøre ved.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Næ, der er ikke rigtig noget at gøre ved, hvor Poulsgaard står politisk, men det, der er noget at gøre ved, er det, vi faktisk skulle bruge en sådan diskussion til. Det er ikke politisk diskussion om forskning, for forskning skulle gerne være upolitisk. Nå ja, fru Jytte Hilden ryster på hovedet og er ikke enig med mig, men vi er nogle, der har det ønske, at den var upolitisk, at man forskede i de store gåder, som menneskeheden stadig væk står over for, og som er uoplyst. Det var det, man skulle. Man skal ikke gå ind i spe-

cielt fredspolitik, i kvindeforskning. Det var netop det, jeg angreb.

Forskningen skal være neutral i forhold til politikerne, for hvis ikke forskningen holder sig neutral, kan vi komme i den situation, at når vi har en rød regering, støtter den alle de røde, der forsker, og når vi har en liberal regering, støtter den de andre forskere. Det er det, der er uheldigt, og det er det, vi skulle undgå med en sådan debat.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Kvindeforskningen er politisk, fredsforskningen er politisk, miljøforskningen er politisk, forskning, som tilgodeser nogle ting i erhvervslivet og nogle bestemte grupper i befolkningen, er politisk. Det er en illusion at tro, at man kan forske og være såkaldt objektiv. Det er en gammel skrøne, og jeg synes, hr. Poulsgaard efterhånden må se at finde ud af, at folk tager altid stilling, uanset om de er forskere eller ej.

Det, der er så væsentligt, og som vi bliver ved med at sige, når vi taler om fri forskning, er, at forskerne har metodefrihed, de kan vælge deres egne metoder. Som politikere er vi med til at bestemme, hvad det er for nogle emner, de kan forske i, ved den måde, vi er med til at prioritere forskningen på. Det er ministerens redegørelse udtryk for, det accepterer jeg. Jeg sagde, at den var klart ideologisk. Det mener jeg den er.

Hvis det var mig, der havde lavet en sådan redegørelse, havde jeg draget forskning i forebyggende foranstaltninger betydeligt mere ind i billedet. Jeg havde prioriteret forskning omkring arbejdsmiljø, forskning omkring årsagsforhold i forbindelse med sygdomme, betydeligt højere end behandling.

Dette handler om politik, hr. Poulsgaard. Lad være med at tro, at det er odiøst, for det er det bestemt ikke.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, tænk jeg har været herinde i 10 år, og jeg ved faktisk godt, at det meste i samfundet handler om politik. Det, fru Alice Faber lige stod op og sagde, er det, jeg har sagt tusindvis af gange: når man ansætter en embedsmand i et ministerium, skal man klart ansæt-